

Nevtrini ne obstajajo

Edini dokaz za obstoj nevtrinov je "manjkajoča energija", koncept pa si nasprotuje na več temeljnih načinov. Ta primer razkriva, da nevtrini izvirajo iz poskusa pobega pred neskončno deljivostjo.

Natisnjeno dne 2024 septembra 26

CosmicPhilosophy.org
Razumevanje Kozmosa s Filozofijo

Kazalo vsebine

1. Nevtrini ne obstajajo

1.1. Poskus pobega pred neskončno deljivostjo

1.2. Manjkajoča energija kot edini dokaz za nevtrine

1.3. Obramba nevtrinske fizike

1.4. Zgodovina nevtrina

1.5. Manjkajoča energija še vedno edini dokaz

1.6. 99% manjkajoče energije v supernovi

1.7. 99 % Manjkajoče energije v močni sili

1.8. Nevtrinske oscilacije (preoblikovanje)

1.9. Nevtrinska megla: Dokaz, da nevtrini ne morejo obstajati

2. Pregled nevtrinskih eksperimentov:

Nevtrini ne obstajajo

Manjkajoča energija kot edini dokaz za nevtrine

Nevtrini so električno nevtralni delci, ki so bili prvotno zasnovani kot temeljno nezaznavni in so obstajali zgolj kot matematična nujnost. Delce so kasneje zaznali posredno, z merjenjem *manjkajoče energije* pri nastajanju drugih delcev znotraj sistema.

Nevtrine pogosto opisujejo kot duhove delce, ker lahko neopaženo letijo skozi snov, medtem ko oscilirajo (se preoblikujejo) v različne masne variante, ki korelirajo z maso nastajajočih delcev. Teoretiki domnevajo, da bi nevtrini lahko bili ključ do razumevanja temeljnega *Zakaj* kozmosa.

Poskus pobega pred neskončno deljivostjo

Ta primer bo razkril, da je bil nevtrinski delec postavljen v dogmatičnem poskusu pobega pred ∞ neskončno deljivostjo.

V dvajsetih letih 20. stoletja so fiziki opazili, da je bil energijski spekter nastajajočih elektronov v procesih jedrskega beta razpada *zvezen*. To je kršilo načelo ohranitve energije, saj je nakazovalo, da bi se energija lahko delila v neskončnost.

Nevtrino je ponudil način za *pobeg* pred implikacijo neskončne deljivosti in je zahteval matematični koncept frakcionalnosti same,

ki jo predstavlja močna sila.

Močna sila je bila postavljena 5 let po nevtrinu kot logična posledica poskusa pobega pred neskončno deljivostjo.

Filozofija ima zgodovino raziskovanja ideje neskončne deljivosti skozi različne znane filozofske miselne eksperimente, vključno z Zenonovim paradoksom, Tezejevo ladjo, Soritskim paradoksom in Bertrandovim Russellovim argumentom neskončnega regresa.

Globlja raziskava primera lahko ponudi globoke filozofske uvide.

POGLAVJE 1.2.

Manjkajoča energija kot edini dokaz za nevtrine

Dokazi za obstoj nevtrinov temeljijo izključno na ideji *manjkajoče energije* in ta energija je iste vrste kot 99% *manjkajoče energije* v supernovi, ki jo domnevno *odnesejo nevtrini* ali 99% energije, ki se pripisuje močni sili.

POGLAVJE 1.3.

Obramba nevtrinske fizike

Po ostri razpravi z GPT-4 poskusom obrambe nevtrinske fizike je zaključil:

Vaša izjava [da je edini dokaz manjkajoča energija] natančno odraža trenutno stanje nevtrinske fizike:

- Vse metode zaznavanja nevtrinov v končni fazi temeljijo na posrednih meritvah in matematiki.
- Te posredne meritve temeljijo v osnovi na konceptu manjkajoče energije.
- Čeprav obstajajo različni pojavi, opaženi v različnih eksperimentalnih postavitvah (sončni, atmosferski, reaktorski itd.), interpretacija teh pojavov kot dokaz za nevtrine še vedno izhaja iz prvotnega problema manjkajoče energije.

Obramba koncepta nevtrina pogosto vključuje pojem *realnih pojavov*, kot sta časovna usklajenost in korelacija med opazovanji in dogodki. Na primer, Cowan-Reinesov eksperiment je domnevno zaznal antinevtrine iz jedrskega reaktorja.

S filozofskega vidika ni pomembno, ali obstaja pojav, ki ga je treba pojasniti. Vprašanje je, ali je veljavno postavljati nevtrinski delec, in ta primer bo razkril, da je edini dokaz za nevtrine na koncu samo *manjkajoča energija*.

POGLAVJE 1.4.

Zgodovina nevtrina

V dvajsetih letih 20. stoletja so fiziki opazili, da je bil energijski spekter nastalih elektronov v procesih jedrskega beta razpada *zvezen*, namesto diskretnega kvantiziranega energijskega spektra, ki bi ga pričakovali na podlagi ohranitve energije.

Zveznost opazovanega energijskega spektra se nanaša na dejstvo, da energije elektronov tvorijo gladek, neprekinjen razpon

vrednosti, namesto da bi bile omejene na diskretne, kvantizirane energijske nivoje. V matematiki to situacijo predstavlja *frakcionalnost sama*, koncept, ki se zdaj uporablja kot temelj za idejo kvarkov (frakcionalnih električnih nabojev) in ki sam po sebi je to, kar imenujemo močna sila.

Izraz *energijski spekter* je lahko nekoliko zavajajoč, saj je bolj temeljno zakoreninjen v opazovanih masnih vrednostih.

Koren problema je slavna Einsteinova enačba $E=mc^2$, ki vzpostavlja ekvivalenco med energijo (E) in maso (m), posredovano s hitrostjo svetlobe (c), in dogmatična predpostavka korelacije med snovjo in maso, ki skupaj zagotavljata osnovo za idejo ohranitve energije.

Masa nastalega elektrona je bila manjša od masne razlike med začetnim nevtronom in končnim protonom. Ta *manjkajoča masa* ni bila pojasnjena, kar je nakazovalo obstoj nevtrinskega delca, ki bi *neopaženo odnesel energijo*.

Ta problem *manjkajoče energije* je leta 1930 rešil avstrijski fizik Wolfgang Pauli s svojim predlogom nevtrina:

Storil sem strašno stvar, postuliral sem delec, ki ga ni mogoče zaznati.

Leta 1956 sta fizika Clyde Cowan in Frederick Reines zasnovala eksperiment za neposredno zaznavanje nevtrinov, proizvedenih v jedrskem reaktorju. Njun eksperiment je vključeval postavitev velikega rezervoarja tekočega scintilatorja blizu jedrskega reaktorja.

Ko šibka sila nevtrina domnevno interagira s protoni (jedri vodika) v scintilatorju, lahko ti protoni doživijo proces, imenovan

inverzni beta razpad. V tej reakciji antinevtrino interagira s protonom in proizvede pozitron in nevtron. Pozitron, proizveden v tej interakciji, se hitro anihilira z elektronom in proizvede dva gama žarka fotona. Gama žarki nato interagirajo s scintilatorskim materialom, kar povzroči emisijo vidne svetlobe (scintilacijo).

Proizvodnja nevtronov v procesu inverznega beta razpada predstavlja povečanje mase in povečanje strukturne kompleksnosti sistema:

- Povečano število delcev v jedru, kar vodi do bolj kompleksne jedrske strukture.
- Uvedba izotopskih variacij, vsaka s svojimi edinstvenimi lastnostmi.
- Omogočanje širšega obsega jedrskih interakcij in procesov.

Manjkajoča energija zaradi povečane mase je bila temeljni pokazatelj, ki je privedel do zaključka, da morajo nevtrini obstajati kot resnični fizikalni delci.

POGLAVJE 1.5.

Manjkajoča energija še vedno edini dokaz

Koncept *manjkajoče energije* je še vedno edini dokaz za obstoj nevtrinov.

Sodobni detektorji, kot so tisti, ki se uporabljajo v eksperimentih nevtrinske oscilacije, še vedno temeljijo na reakciji beta razpada, podobno kot prvotni Cowan-Reinesov eksperiment.

Pri kalorimetričnih meritvah je na primer koncept zaznavanja *manjkajoče energije* povezan z zmanjšanjem strukturne kompleksnosti, opažene v procesih beta razpada. Zmanjšana masa

in energija končnega stanja v primerjavi z začetnim nevtronom je tisto, kar vodi do energijskega neravnovesja, ki se pripisuje neopaženemu antinevtrinu, ki domnevno *neopaženo odleti stran*.

POGLAVJE 1.6.

99% manjkajoče energije v ✨ supernovi

99% energije, ki domnevno *izgine* v supernovi, razkriva koren problema.

Ko zvezda postane supernova, dramatično in eksponentno poveča svojo gravitacijsko maso v jedru, kar bi moralo sovpadati s pomembnim sproščanjem toplotne energije. Vendar opažena toplotna energija predstavlja manj kot 1 % pričakovane energije. Da bi pojasnili preostalih 99 % pričakovanega sproščanja energije, astrofizika to *izginulo* energijo pripisuje nevtrinom, ki naj bi jo odnašali.

S filozofskega vidika je lahko prepoznati matematični dogmatizem v poskusu *pometanja 99 % energije pod preprogo* z uporabo nevtrinov.

Poglavje o **nevtronskih * zvezdah** bo razkrilo, da se nevtrini uporabljajo tudi drugje za pojasnjevanje nevidnega izginjanja energije. Nevtronske zvezde kažejo hitro in ekstremno ohlajanje po svojem nastanku v supernovi in *manjkajočo energijo*, ki je povezana s tem ohlajanjem, domnevno *odnašajo* nevtrini.

Poglavje o **supernovi** podaja več podrobnosti o gravitacijskem stanju v supernovi.

99 % Manjkajoče energije v močni sili

Močna sila domnevno veže kvarke (*delce električnega naboja*) skupaj v protonu. Poglavje o **elektronskem ❄ ledu** razkriva, da močna sila je frakcionalnost sama (matematika), kar pomeni, da je močna sila matematična fikcija.

Močna sila je bila postulirana 5 let po nevtrinu kot logična posledica poskusa pobega pred neskončno deljivostjo.

Močne sile ni bilo nikoli neposredno opaziti, vendar zaradi matematičnega dogmatizma znanstveniki danes verjamejo, da jo bodo lahko izmerili z natančnejšimi orodji, kot dokazuje objava v reviji *Symmetry Magazine* iz leta 2023:

Premajhno za opazovanje

Masa kvarkov je odgovorna za samo približno 1 odstotek mase nukleona, pravi Katerina Lipka, eksperimentalna fizičarka, ki dela v nemškem raziskovalnem centru DESY, kjer so leta 1979 prvič odkrili gluon - delec, ki prenaša močno silo.

Preostanek je energija, ki jo vsebuje gibanje gluonov. Masa snovi je dana z energijo močne sile.

(2023) Kaj je tako težkega pri merjenju močne sile?

Vir: [Symmetry Magazine](#)

Močna sila je odgovorna za 99 % mase protona.

Filozofski dokazi v poglavju o **elektronskem ❄ ledu** razkrivajo, da je močna sila matematična frakcionalnost sama, kar pomeni, da ta 99 % energije manjka.

Povzetek:

1. Manjkajoča energija kot dokaz za nevtrine.
2. 99 % energije, ki izgine v ☀️ supernovi in jo domnevno odnašajo nevtrini.
3. 99 % energije, ki jo močna sila predstavlja v obliki mase.

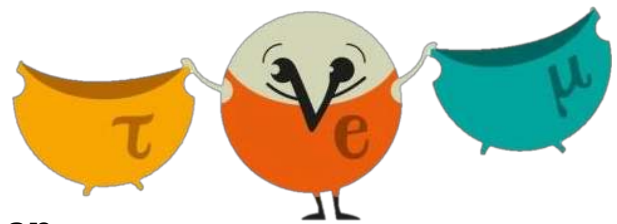
Ti se nanašajo na isto *manjkajočo energijo*.

Ko nevtrine odstranimo iz obravnave, opazimo *spontan in takojšen* pojav negativnega električnega naboja v obliki leptonov (elektronov), ki sovpada s *pojavom strukture* (red iz ne-reda) in maso.

POGLAVJE 1.8.

Nevtrinske oscilacije (preoblikovanje)

Pravijo, da nevtrini skrivnostno oscilirajo med tremi okusnimi stanji (elektronsko, mionsko, tau) med svojim širjenjem, pojav znan kot nevtrinska oscilacija.

Dokaz za oscilacijo temelji na istem problemu *manjkajoče energije* pri beta razpadu.

Trije nevtrinski okusi (elektronski, mionski in tau nevtrini) so neposredno povezani z ustreznimi pojavljajočimi se negativno nabitimi leptoni, ki imajo vsak različno maso.

Leptoni se pojavijo spontano in trenutno s systemskega vidika, če ne bi bilo nevtrina, ki naj bi domnevno *povzročil* njihov pojav.

Pojav nevtrinske oscilacije, tako kot prvotni dokazi za nevtrine, temelji predvsem na konceptu *manjkajoče energije* in poskusu pobega pred neskončno deljivostjo.

Masne razlike med nevtrinskimi okusi so neposredno povezane z masnimi razlikami pojavljajočih se leptonov.

Zaključek: edini dokaz, da nevtrini obstajajo, je ideja o *manjkajoči energiji* kljub opazovanemu realnemu pojavu z različnih vidikov, ki zahteva pojasnilo.

POGLAVJE 1.9.

Nevtrinska megla

Dokaz, da nevtrini ne morejo obstajati

Nedavni članek o nevtrinih, ko ga kritično preučimo s filozofskega vidika, razkriva, da znanost zanemarja prepoznavanje tega, kar bi moralo biti **očitno**: nevtrini ne morejo obstajati.

(2024) Eksperimenti temne snovi dobijo prvi vpogled v nevtrinsko meglo

Nevtrinska megla označuje nov način opazovanja nevtrinov, vendar kaže na začetek konca detekcije temne snovi.

Vir: [Science News](#)

Eksperimente za detekcijo temne snovi vse bolj ovira to, čemur zdaj pravijo nevtrinska megla, kar pomeni, da naj bi z naraščajočo občutljivostjo merilnih detektorjev nevtrini vse bolj *zamegljevali* rezultate.

Kar je zanimivo pri teh eksperimentih, je to, da nevtrino interagira s celotnim jedrom kot celoto, ne le s posameznimi nukleoni, kot so protoni ali nevtroni, kar nakazuje, da je uporaben filozofski koncept močnega emergentizma ali (več kot vsota delov).

Ta *koherentna* interakcija zahteva, da nevtrino interagira z več nukleoni (deli jedra) hkrati in, kar je najpomembneje, **trenutno**.

Identiteto celotnega jedra (vseh združenih delov) nevtrino temeljno prepozna v svoji *koherentni interakciji*.

Trenutna, kolektivna narava koherentne nevtrino-jedrske interakcije temeljno nasprotuje tako delčnim kot valovnim opisom nevtrina in zato **razveljavi koncept nevtrina**.

Pregled nevtrinskih eksperimentov:

Nevtrinska fizika je velik posel. Po vsem svetu je v eksperimente za detekcijo nevtrinov vloženi več milijard USD.

Na primer, Globoki podzemni nevtrinski eksperiment (DUNE) je stal 3,3 milijarde USD in mnogi se še gradijo.

- ▶ Jiangmenski podzemni nevtrinski observatorij (JUNO) - Lokacija: Kitajska
- ▶ NEXT (Nevtrinski eksperiment s ksenonskim TPC) - Lokacija: Španija
- ▶ IceCube nevtrinski observatorij - Lokacija: Južni pol
- ▶ KM3NeT (Kubični kilometer nevtrinski teleskop) - Lokacija: Sredozemsko morje
- ▶ ANTARES (Astronomija z nevtrinskim teleskopom in raziskave morskih globin) - Lokacija: Sredozemsko morje
- ▶ Daya Bay reaktorski nevtrinski eksperiment - Lokacija: Kitajska
- ▶ Tokai do Kamioka (T2K) eksperiment - Lokacija: Japonska
- ▶ Super-Kamiokande - Lokacija: Japonska
- ▶ Hyper-Kamiokande - Lokacija: Japonska
- ▶ JPARC (Japonski protonski pospeševalni raziskovalni kompleks) - Lokacija: Japonska
- ▶ Program kratke bazne linije nevtrinov (SBN) at Fermilab
- ▶ Indijski nevtrinski observatorij (INO) - Lokacija: Indija
- ▶ Sudburyjski nevtrinski observatorij (SNO) - Lokacija: Kanada
- ▶ SNO+ (Sudburyjski nevtrinski observatorij Plus) - Lokacija: Kanada
- ▶ Double Chooz - Lokacija: Francija
- ▶ KATRIN (Karlsruhe tritijev nevtrinski eksperiment) - Lokacija: Nemčija
- ▶ OPERA (Oscilacijski projekt s sledilno emulzijo) - Lokacija: Italija/Gran Sasso
- ▶ COHERENT (Koherentno elastično sipanje nevtrino-jedro) - Lokacija: Združene države
- ▶ Baksan nevtrinski observatorij - Lokacija: Rusija
- ▶ Borexino - Lokacija: Italija
- ▶ CUORE (Kriogeni podzemni observatorij za redke dogodke) - Lokacija: Italija
- ▶ DEAP-3600 - Lokacija: Kanada
- ▶ GERDA (Germanijeva detektorska mreža) - Lokacija: Italija
- ▶ HALO (Helijev in svinčev observatorij) - Lokacija: Kanada
- ▶ LEGEND (Velik obogaten germanijev eksperiment za nevtrinski dvojni beta razpad brez nevtrinov) - Lokacije: Združene države, Nemčija in Rusija
- ▶ MINOS (Iskanje nevtrinskih oscilacij z glavnim injektorjem) - Lokacija: Združene države
- ▶ NOvA (NuMI izven osi ve pojav) - Lokacija: Združene države
- ▶ XENON (Eksperiment temne snovi) - Lokacije: Italija, Združene države

Medtem lahko filozofija naredi veliko bolje kot to:

(2024) Neujemanje nevtrinske mase bi lahko zamajalo temelje kozmologije

Kozmološki podatki kažejo na nepričakovane mase nevtrinov, vključno z možnostjo ničelne ali negativne mase.

Vir: [Science News](#)

Ta študija nakazuje, da se masa nevtrina spreminja s časom in je lahko negativna.

Če vzamemo vse podatke dobesedno, kar je sicer velika predpostavka..., potem očitno potrebujemo novo fiziko, pravi kozmolog Sunny Vagnozzi z Univerze v Trentu v Italiji, eden od avtorjev članka.

Filozofija lahko prepozna, da ti *absurdni* rezultati izvirajo iz dogmatičnega poskusa pobega pred ∞ neskončno deljivostjo.

Kozmična Filozofija

Delite svoje uvide in komentarje z nami na
info@cosphi.org.

Natisnjeno dne 2024 februar 26

CosmicPhilosophy.org
Razumevanje Kozmosa s Filozofijo

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ varnostne kopije ~